

عنوان مقاله:

بررسی رجوع از شهادت بر زناى محصن و آثار آن در مذهب شافعی

محل انتشار:

اولین کنفرانس علمی پژوهشی رهیافت های نوین در علوم انسانی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سید فاضل رستمی - دانشجوی دکتری فقه شافعی- دانشگاه تهران

ابوبکر احمدی نوره - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه شافعی- دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

رجوع از شهادت بر زناى محصن در سه حالت قابل تصور است؛ پیش از صدور حکم، پس از حکم و پیش از استیفا، و پس از استیفا. فسق شهود در اعتراف به عمد، عدم پذیرش شهادت رجوع کنندگان در اعاده شهادت و لزوم حد قذف بر آنان، آثار مشترک این حالات هستند. در مورد لزوم حد قذف، دیدگاه مذهب آن است که رجوع به شرط عدم بقای بینه ی کامل، در هر صورت موجب حد قذف می شود اما بر شهود مصر بر شهادت، حد لازم نمی آید؛ اگرچه بینه ی کامل، باقی نباشد. در مقابل، گروهی از فقهای شافعی با استناد به شاهد بودن افراد و عدم صدق عنوان قاذف بر آنان در حالت عمد و استناد به مورد عفو بودن خطا و اشتباه در حالت ادعای خطا بر آنند که حد قذف بر شهود رجوع کننده، لازم نمی آید. دسته ی دوم آثار مترتب بر رجوع، آثار اختصاصی هر کدام از حالات مذکور است؛ نتیجه ی رجوع در حالت اول، جواز یا عدم جواز صدور حکم و در حالت دوم، جواز یا عدم جواز استیفاست. اما رجوع در حالت سوم، در بردارنده ی سه حکم ویژه است؛ که عبارتند از ثبوت قصاص، ثبوت دیه و تداخل حد قذف و قصاص، در صورتی که شروط قصاص وجود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

رجوع، زناى محصن، شهادت، قذف، قصاص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/731266>

